

ע"פ 965/08/16 - משיח חונדיאשוילי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 965-08-16 חונדיאשוילי נ' פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופט אמיר טובי

משיח חונדיאשוילי

מדינת ישראל

1. בפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש על ידי בית משפט השלום בקריות (כב' השופט י' טורס) ביום 24.5.16, וקביעת דיון דחוף בערעור על החלטתו מיום 31.7.16 בגדרה דחה בקשה לעיון חוזר בהחלטתו מיום 19.7.16.

2. להלן תמצית השתלשלות ההליכים:

2.1 המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) לפי סעיף 415 סייפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 24.5.16 גזר בית משפט קמא על המבקש, בין היתר, 20 חודשי מאסר בפועל, אותם יתחיל לרצות ביום 3.7.16. בשולי גזר הדין נאמר כי על מבקש לתאם מבעוד מועד כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומיון של שב"ס.

2.2 המבקש הגיש ערעור על פסק הדין בפני בית המשפט המחוזי בחיפה אשר נידון במסגרת עפ"ג 49948-06-16. במהלך הדיון בבית המשפט המחוזי, חזר בו המבקש מהערעור על הכרעת הדין והתמקד בערעור על גזר הדין. בפסק דינו מיום 30.6.16 דחה בית המשפט את הערעור. עם מתן גזר הדין, עתר המבקש לדחיית ריצוי העונש. בהחלטתו לעניין זה, ציין בית המשפט המחוזי כי בית משפט קמא עיכב כבר את ביצוע המאסר מיום 24.5.16 (מועד מתן גזר הדין) ועד ליום 3.7.16, בין היתר, כדי לאפשר למבקש להסדיר את ענייניו ולאפשר לו לעבור הליך של מיון מוקדם. נאמר כי המבקש לא ניצל את הזמן שניתן לו כדי לעסוק במיון המוקדם. חרף זאת, לפנים משורת הדין, דחה בית המשפט המחוזי את תחילת ריצוי עונש המאסר שהוטל על המבקש וזאת עד ליום 24.7.16.

2.3 ימים אחדים לפני המועד שנקבע לתחילת ריצוי עונשו, פנה המבקש ביום 18.7.16 בבקשה חוזרת לבית משפט קמא לדחות את תחילת העונש עד ליום 1.9.16. בדיון שהתקיים בפני בית משפט קמא

ביום 19.7.16 הודיעו הצדדים כי הם מקבלים את ההצעה לפיה תחילת מאסרו של המבקש תידחה ליום 2.8.16 לצורך מתן אפשרות למיון מוקדם. בהחלטתו שניתנה באותו מעמד, ציין בית משפט קמא כי רק על מנת לאפשר למבקש, אשר זהו מאסרו הראשון, לעבור הליך מיון מוקדם בשב"ס, הציע למשיבה להסכים להארכה קצרה נוספת, הסכמה שאכן ניתנה. לפיכך, נקבע כי המבקש יתייצב לתחילת מאסרו ביום 2.8.16.

2.4 ביום 31.7.16, עתר המבקש בפני בית משפט קמא לעיין מחדש בהחלטתו מיום 19.7.16 ולהורות על תחילת ריצוי עונש המאסר ביום 8.8.16. נאמר באותה בקשה כי המבקש סבר שההסכמה התייחסה לכך שתחילת ריצוי עונש המאסר יהא ביום 8.8.16 ועל סמך הנחה זו נתן הסכמתו.

בהחלטה מיום 31.7.16, דחה בית משפט קמא את בקשת המבקש וזאת אך מבלי להידרש לתגובת המשיבה. נאמר כי ההליך שיזם המבקש - עיון חוזר בהחלטה בדבר דחיית המועד לריצוי עונש המאסר - אינו הליך המוסדר באופן סטטוטורי בחוק, הגם שבית המשפט רשאי לשוב ולעיין בהחלטה שנתן בדבר עיכוב ביצוע מקום שהתרשם כי יש הצדקה לכך בשל שינוי נסיבות משמעותי, במקרים חריגים ויוצאי דופן. עוד הוסיף בית משפט כי במסגרת החלטתו שלא להורות על קיום דיון בבקשה, נתן דעתו גם לכך שסד הזמנים שכפה המבקש על בית המשפט לא יאפשר כלל לקיים דיון בבקשה בטרם תחילת מאסרו הקבוע ליום 2.8.16. צוין כי מדובר בפגרה ואף קיימת שביתה במזכירות. בית משפט קמא ציין כי אכן לאחר הדיון ביום 19.7.16, חזר הסנגור לאולמו ושאל אם אין מדובר בטעות במועד בו על המבקש להתייצב לריצוי מאסרו. בית המשפט ציין כי השיב לסנגור בשלילה. לכן, ככל שסבר המבקש כי נתן הסכמתו למועד אחר, הרי שידע על כך כבר באותו יום בו ניתנה ההחלטה, קרי 19.7.16. בנסיבות, לא ברור מדוע ראה לפנות בדקה ה-90 בבקשה לדחיית מועד ריצוי העונש. בית משפט קמא ציין כי המבקש המתין 12 ימים עד לפנייתו לביטול ההחלטה כאשר כל הנתונים היו ידועים לו, התנהלות שאין מקום לקבלה.

על החלטה זו הוגש ערעור ובצידו בקשה דחופה לעיכוב ביצוע תחילת ריצוי עונש המאסר.

3. לאחר שבחנתי את הבקשה ובשים לב להשתלשלות ההליכים עד כה, כפי שפורטו לעיל, מצאתי כי דין הבקשה להידחות אף מבלי לקבל את תגובת המשיבה. נראה כי המבקש חפץ לדחות את הקץ פעם אחר פעם בטענות מטענות שונות.

כבר בגזר הדין שניתן ביום 24.5.16 דחה בית משפט קמא את תחילת ריצוי העונש ליום 3.7.16, בין היתר, על מנת לאפשר למבקש להשלים הליך של מיון מוקדם. במסגרת הדיון בערעור שהתקיים בבית המשפט המחוזי, ניתנה למבקש, לפני משורת הדין, ארכה נוספת עד ליום 24.7.16 אף היא על מנת לאפשר השלמת ההליך של המיון המוקדם. בית משפט קמא דחה בשלישית את מועד ריצוי עונש המאסר בהחלטתו מיום 19.7.16, בגדרה הוסכם על דחיית ריצוי העונש עד ליום 2.8.16. גם דחייה אחרונה זו ניתנה על מנת לאפשר מיון מוקדם.

בנסיבות, אין לומר כי לא ניתנה למבקש הזדמנות ראויה והוגנת על מנת להשלים את ההליך של המיון המוקדם. המבקש לא ראה לצרף כל מסמך ממנו ניתן ללמוד כי אכן פנה לשב"ס לצורך ביצוע הליך זה. בית משפט, על ערכאותיו, נהג באורך רוח עם המבקש שעה שדחה פעם אחר פעם את תחילת ריצוי עונש המאסר. הטעמים עליהם הצביע המבקש אינם מצדיקים כל דחייה נוספת.

4. זאת ועוד, בית משפט קמא הפנה בהחלטתו מיום 31.7.16 לכך שהמועד שנקבע לתחילת ריצוי העונש ביום 2.8.16, היה ידוע למבקש כבר ביום 19.7.16. על אף זאת המתין המבקש 12 ימים תוך הימנעות מנקיטת מהלך כלשהו והגיש את הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר ברגע האחרון, מבלי להמציא את עמדת המשיבה ותוך הכתבת לוח הזמנים לבית המשפט. אין להשלים עם התנהגות מעין זו. כפי שקבע בית המשפט בעבר "אין לקבל נוהג של הכתבת לוח הזמנים לבית משפט זה מתוך תקווה שיינתן עיכוב ביצוע אך בשל קוצר הזמן" (רע"פ 2669/04 **לוי נ' מדינת ישראל** (17.3.2004); ראו גם: בש"פ 7748/14 **קבהה נ' מדינת ישראל** (17.11.2014). תחילת ריצוי העונש קבוע למחר. כל החלטה בגדרה תתבקש המשיבה להמציא עמדתה בטרם תינתן הכרעה בבקשה שבפניי, כמו גם החלטה לקבוע דיון שיתקיים במעמד הצדדים, משמעה עיכוב ביצוע המאסר בדלית ברירה בשל סד הזמנים בו ראה המבקש להעמיד את בית המשפט. אין מקום להשלים עם כך בנסיבות תיק זה.

5. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע ריצוי עונש המאסר.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ו, 01 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.